

Markusevangelium 1:14-22

Samtalet mellan Jesus och männen i båten var inget kallprat. *Jesus "såg" dem*, skriver både Matteus och Markus. Stod Jesus en stund, iakttog dem vid deras arbete och såg mer än deras yta? Det blev ett samtal med ett minst sagt ovanligt avslut. Jesus sa till dem *FÖLJ MIG!*

De lämnade genast sina nät och följde med. Det är det där helt personliga tilltalet som känns så påtagligt i hjärtat att man släpper taget om allt, om sig själv rentav. En erfarenhet som inte kan förklaras utan man måste ha upplevt det själv för att kunna förstå.

Det var då, när de följde med att de kunde "höra" hans ord och fundera och begrunda. Det var då de kunde "se" med egna ögon och fundera och begrunda ännu mera: hur han tog emot alla med respekt, utan att göra skillnad, utan fördömande. Hur han mötte behov, både andliga och lekamliga. Hur han utövade en övermänskliga makt som fick människor att häpna och fråga: *Vem är Han.*

Om alla de personliga samtal Jesus förde med dem vet vi bara mycket lite, men de fanns och satte djupa spår. De upplevde sig sedda och tagna på allvar och erfor att de var älskade.

Älskade också när de kände sig otillräckliga, misslyckade, inte älskvärda! De upptäckte att Jesus inte tog tillbaka sin kärlek. Den minskade inte, svängde inte som vinden. Utan den stod fast.

De fick uppgifter, fick lära sig, fick växa. Deras liv blev ljusa och fick nytt innehåll.

De fick ge sitt gensvar. Modiga och med glädje, men också frågande.

Att följa Jesus – det sker på samma vis för oss som för dem. Vi lär känna honom genom att lyssna på honom, se honom med våra egna inre ögon och inlåter oss i det personliga samtalet.

Genom bibelläsning och gudstjänst, genom bön och gemenskapen m.m.

Då sker samma förvandling, samma förnyelse som Jesu vänner fick uppleva. Ett nytt livsinnehåll ges oss och vi kanske uttrycker med samma förundran som Johannes: jag är en av lärjungarna som Jesus älskar! Oavsedd! Trots allt!

Att jag är älskad av Gud – det ger mig ett värde, gör mig värdefull, betonar John Ortberg i boken "Kärleken jag längtar efter". Ett värde som är fullständig opåverkad av mina omständigheter, lyckanden och misslyckanden.

Sedan kommer steg 2 i efterföljelsen: uppgiften att gå och ge vidare. Berätta. I ett ständigt växande. Inte alltid lätt men med hans orubbliga löfte: Se – jag är med er alla dagar ända till tidens slut!

Är inte det fantastiskt?

Klaus

Som en riktig snorunge såg han ut. Med händerna i byxfickan, den skitiga kepsen käck åt sidan kom han längs tretoaren, stannade upp och frågade damen: *vägen till avenyn – vet du den?*

Den förnämliga frun tittade strängt på honom och sa: *Pojk, om du vill prata med mig så tar händerna ur byxfickan, ta av dig kepsen, putsa din näsa och buga vänligt och tilltalar mig med ni!*

Då svarade pojken: *det är alltför mycket, då går jag hellre vilse.*

Gud ställer inge betingelser. Vi får komma till honom som vi är, vilka vi än är och varifrån vi än kommer. Var och en är inbjuden. Han tar emot alla som kommer, som frågar efter Honom, som ber och förväntar sig något av Honom. Hans kärlek är betingelseslös och gränslös, utan förbehåll, inte snål utan total, men inte utan avsikt, inte utan följder. Guds kärlek är äkta för-kärlek. Den vill ha följder och har som mål vår efterföljelse. Axel Kühner